

WEEK BOEK 4

Van de wereld

Emmaline Brouwer, hoofdredacteur van *Global Medicine* en zesdejaars geneeskundestudent in Maastricht (editor@globalmedicine.nl)

De International Federation of Medical Students' Associations (IFMSA) wil geneeskundestudenten wereldwijd kennis laten maken met 'global health'. Een van de nieuwste projecten is *Global Medicine* - een Engelstalig magazine dat drie keer per jaar gratis wordt verspreid op alle Nederlandse geneeskundefaculiteiten. De redactie van *Global Medicine* (www.globalmedicine.nl) geeft in het weekboek een blik achter de schermen.

Met een glas wijn aan mijn keukentafel bedachten we laatst wat dat is, de wereld verbeteren. Marieke was namelijk tot de ontdekking gekomen dat het bouwen van ziekenhuizen in Afrika niet per definitie leidt tot betere zorg, omdat verkeersongevallen tot de belangrijkste doodsoorzaken behoren in veel landen. 'Dus moeten we eerst zorgen voor betere wegen, zodat mensen veilig bij die ziekenhuizen kunnen komen.'

Ik dacht aan de vraag die me sinds een bezoek aan Vietnam bezighoudt, toen ik Nguyen Ngoc An ontmoette, eigenaar van Eva Café en zelfbenoemd gids, die een indrukwekkende kennis heeft van de etnische minderheden in zijn land. Hij nam me mee naar een Bahnar-community diep in de bergen van Centraal-Vietnam. We trokken er een paar dagen op met een nomadisch levende familie, die haar dagen jagend en verzameland doorbrengt. Ze dragen pijn en boog en/of een kind op de rug, en zijn niet bekend met concepten als handel of gezondheidszorg. An vertelde me hoe de Vietnamese overheid deze families al jarenlang stimuleert in huizen dicht bij bestaande dorpen te gaan wonen, beter bereikbaar voor hulpverleners. Maar de Bahnar kunnen er niet aarden, botsen met de andere bevolkingsgroepen, en zelfs met elkaar, omdat bestaande verhoudingen verstoord raken door de nieuw opgelegde levensstijl. De mannen, die in de bewoonde wereld niet op jacht kunnen, gaan drinken uit verveling en worden agressief. Toe-

gankelijkheid van zorg weegt daar niet tegen op.

'Jij wordt dokter, hè, Emma?' vroeg An me opeens. 'Denk je dat deze vrouw anticonceptie gebruikt als je het haar aanbiedt? Wat zou dat betekenen voor haar pensioen?' En: 'Wat denk je dat er gebeurde toen er een gezondheidspost werd geopend waar antibiotica werden verstrekt?'

Inmiddels erkent Vietnam het universele recht van minderheden om hun eigen culturele gebruiken en waarden in stand te houden. De Bahnar-families mogen hun huizen tegenwoordig weer bouwen waar ze willen. De lokale overheden en betrokken burgers zoals An blijven nieuwe wegen zoeken om de gezondheidszorg van de bergvolken te stimuleren.

Ik vraag me nog bijna dagelijks af hoe. Waarom hebben we het in onze opleiding nooit over dit soort vragen? Over drie maanden studeer ik af, maar van de grote wereld weet ik niets. Het gros van de Nederlandse geneeskundestudenten wordt dokter in Nederland en op die belangrijke verantwoordelijkheid worden we zo goed mogelijk voorbereid tijdens onze studie. Maar (toekomstige) artsen hebben nog een verantwoordelijkheid: als dokter van de wereld. En onze opleiding schiet op dat gebied tekort. IFMSA-Nederland nodigt de medische faculteiten van harte uit hier verandering in te brengen. Tot die tijd proberen wij dat gat te vullen met *Global Medicine*.

Citeer als: Ned Tijdschr Geneeskd. 2009;153:B439